

ΤΟΥΡΚΟΙ: ΣΤΟ ΣΦΥΡΙ ΠΟΛΛΕΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ

ΠΕΡΙΟΥΣΙΕΣ ΣΤΑ ΚΑΤΕΧΟΜΕΝΑ

ΞΕΠΟΥΛΟΥΝ ΤΑ ΠΑΝΤΑ

ο Σύνδεσμος ζήτησε γνωμάτευση από το Υπουργείο Εξωτερικών κατά πόσο η πώληση σε αλλοδαπούς ελληνοκυπριακών περιουσιών στα κατεχόμενα είναι νόμιμη.

ΠΑΡΑΤΙΘΕΤΑΙ Η ΓΝΩΜΑΤΕΥΣΗ ΓΙΑ ΠΩΛΗΣΗ ΣΕ ΑΛΛΟΔΑΠΟΥΣ

ΠΕΡΙΟΥΣΙΩΝ ΣΤΑ ΚΑΤΕΧΟΜΕΝΑ ΠΟΥ

ΑΝΗΚΟΥΝ ΣΕ ΕΛΛΗΝΟΚΥΠΡΙΟΥΣ

"ΠΩΛΗΣΗ" ΣΕ ΑΛΛΟΔΑΠΟΥΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΣΤΑ ΚΑΤΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΟΥ ΑΝΗΚΕΙ ΣΕ ΕΛΛΗΝΟΚΥΠΡΙΟΥΣ

Πρώτιστα πρέπει να τονισθεί ότι όλα τα σημεία που παρατίθενται πιο κάτω προέρχονται από τα ευρήματα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων στην Έκθεση της σε σχέση με την Τετάρτη Διακρατική Προσφυγή της Κύπρου εναντίον της Τουρκίας (Προσφυγή αρ. 25781/94) που υιοθετήθηκε στις 4/6/1999 (ίδτε ειδικά Κεφάλαιο 2 σελίδες 77 μέχρι 80)

Η διοικητική πρακτική της έκδοσης "τίτλων ιδιοκτησίας" στους κατόχους των περιουσιών στα κατεχόμενα που ανήκουν σε Ελληνοκυπρίους, έχει τεθεί σ' εφαρμογή από το 1989 και έχει ενσωματωθεί στις πρόνοιες του ούτω καλουμένου "Νόμου 52/95". Αυτός ο νόμος φέρεται να δίδει ισχύ στο "Άρθρο 159" του ούτω καλουμένου "Συντάγματος της Τουρκικής Δημοκρατίας της Βόρειας Κύπρου" (στην συνέχεια "Τ.Δ.Β.Κ"), στο οποίο σύμφωνα με την απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων στην υπόθεση Δοιζίδου εναντίον Τουρκίας (Απόφαση επί της ουσίας ημερομηνίας 18/12/1996 Παράγραφοι 43-46), δεν μπορεί να αποδοθεί οποιαδήποτε νομική εγκυρότητα.

Όπως τονίσθηκε από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή:

"Μέτρα που λαμβάνονται με σκοπό την εφαρμογή μίας μη νομικά έγκυρης συνταγματικής πρόνοιας δεν μπορεί να του αποδοθεί περισσότερη νομική εγκυρότητα από την εγκυρότητα αυτή ταύτης της συνταγματικής πρόνοιας".

Κατ' ακολουθία παρά τη διοικητική πρακτική που έχει εισαχθεί στην "ΤΔΒΚ" οι Έλληνες Κύπριοι που οι περιουσίες τους είχαν επηρεαστεί απ' αυτά τα μέτρα πρέπει να συνεχίσουν να θεωρούνται ως νόμιμοι ιδιοκτήτες"

Η επέμβαση στα περιουσιακά δικαιώματα των Ελλήνων Κυπρίων, με το να αποστερείται στους Έλληνες Κύπριους ιδιοκτήτες περιουσίας στην κατεχόμενη περιοχή, η πρόσβαση και έλεγχος, χρήση και απόλαυση της περιουσίας τους, αποτελεί καθαρή και συνεχιζόμενη παραβίαση του Άρθρου 1 του Πρώτου Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Αναφορικά με τα δικαιολογητικά που επικαλείται η Τουρκία για πράξεις των αρχών της "ΤΔΒΚ" η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στην Διακρατική Προσφυγή Κύπρος εναντίον Τουρκίας κατάληξε στα πιο κάτω ευρήματα (παράγραφοι 320 – 321 της Έκθεσης) . Σημειώνεται εδώ ότι σύμφωνα με την απόφαση στην υπόθεση της Λοιζίδου η "ΤΔΒΚ" δεν είναι τίποτε άλλο από μια υποτελή τοπική διοίκηση της Τουρκίας.

" Παράγραφος 320: Αναφορικά με τα δικαιολογητικά που η καθ' ης αίτηση Κυβέρνηση τώρα εγείρει δεν διαφέρουν ουσιαστικά απ' αυτά που έχουν προβληθεί στην υπόθεση Λοιζίδου, ειδικά η Επιτροπή δεν θεωρείται ότι οι λεπτομερείς εξηγήσεις που εδόθησαν από την καθ' ής η αίτηση Κυβέρνηση ως προς την αναγκαιότητα να ικανοποιήσεις τις οικιστικές ανάγκες των εκτοπισθέντων Τουρκοκυπρίων και να στηρίξει την Τουρκοκυπριακή οικονομία δικαιολογούν οποιαδήποτε παρέκκλιση από τα συμπεράσματα του Δικαστηρίου (στην υπόθεση Λοιζίδου). Κι αν ακόμα αυτά συνιστούσαν νόμιμους σκοπούς δημόσιας πολιτικής, τα μέσα που έχουν χρησιμοποιηθεί για να επιτευχθούν είναι δυσανάλογα σε σχέση μ' αυτούς τους σκοπούς και δεν έχει γίνει κατορθωτή η επίτευξη δίκαιης εξισορρόπησης μεταξύ του δημόσιου συμφέροντος και των θεμελιωδών δικαιωμάτων των ατόμων όταν αυτά τα άτομα αποστερούνται παντελώς από οποιαδήποτε δικαιώματα. Μ' αυτή την άρνηση δικαιωμάτων οι αρχές έχουν υποσκελίσει το περιθώριο επίδειξης κατανόησης που σύμβαση τους επιτρέπει.

Παράγραφος 321. Ούτε το γεγονός ότι μια σφαιρική λύση του Κυπριακού προβλήματος που αναζητείται στα πλαίσια των διακοινοτικών συνομιλιών περιλαμβανομένης της παροχής αποζημιώσεως στους ιδιοκτήτες περιουσίας και στις δύο πλευρές και πιθανής επιστροφής ορισμένων από αυτούς δικαιολογεί εν των μεταξύ τέτοια καθ' ολοκληρία άρνηση δικαιωμάτων. Οι διακοινοτικές συνομιλίες συνεχίζονται τώρα και δεκαετίες χωρίς να παράγουν οποιαδήποτε χειροπιαστά αποτελέσματα παρόλο που θα πρέπει να θεωρούνται ως το μέσο που θα έθετε τέλος στις παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων που λαμβάνουν χώρα στην Κύπρο. Όσο αυτός ο σκοπός δεν επιτυγχάνεται η Επιτροπή δεν μπορεί παρά να αποκηρύσσει τις αναφερόμενες παραβιάσεις εάν συνεχίζονται"

Η τρέχουσα νομολογία του Στρασβούργου στο θέμα της παραβίασης των περιουσιακών δικαιωμάτων των Ελλήνων Κυπρίων όπως συνοψίζεται πιο πάνω, συνιστά ένα καθαρό μήνυμα σ' οποιοδήποτε μπαίνει στον πειρασμό να προέλθει σ' οποιαδήποτε συναλλαγή για την "αγορά" περιουσίας στα κατεχόμενα που ανήκει σε Ελληνοκύπριους ή σ' οποιοδήποτε που μπορεί να έχει ήδη συνάψει τέτοια συναλλαγή και το καθαρό μήνυμα είναι ότι πράττει ιδίω κινδύνω.

Οι ελληνοκύπριοι ιδιοκτήτες συνεχίζουν να είναι πάντοτε δικαιωματικά οι νόμιμοι ιδιοκτήτες της περιουσίας και τα δικαιώματά τους σε τέτοια περιουσία παραμένουν ανεπηρέαστα. Οποιοσδήποτε "τίτλος" που μπορεί να εκδοθεί στο μέλλον σε οποιοδήποτε προτιθέμενο "αγοραστή" στερείται οποιαδήποτε νόμιμη εγκυρότητα και ουδόλως επηρεάζει με οποιονδήποτε τρόπο τα δικαιώματα του πραγματικού ιδιοκτήτη.